

Franjo Carev

NAGOVJEŠTAJ MISNOG SLAVLJA NEDJELJOM I BLAGDANIMA (III.)

"Pozdravivši narod na početku misnog slavlja, svećenik - ili drugi prikladan službenik - može vrlo kratko uvesti vjernike u misu dana" (Opća uredba Rimskog misala, br.29).

Taj opći propis misala puno se puta u praksi pretvori u "jednu od nekoliko propovijedi" za vrijeme misnog slavlja. Da bi predvoditelji misnog slavlja mogli bolje ući u ideju vodilju pojedinih nedjelja i blagdana preko svetopisamskih čitanja, donosimo kratke misli koje mogu poslužiti kao nadahnuća za slični "nagovještaj" koji će pomoći vjernicima da se saberu i djelatno sudjeluju u otajstvu i posebnostima toga dana ili liturgijskog vremena.

Dvadeset i šesta nedjelja "kroz godinu" - A

U Isusovu izlaganju o kraljevstvu Božjemu danas ćemo čuti nešto nečuveno: carinici i bludnice, iako omraženi sloj ljudi, mogu postati članovi Božjega kraljevstva. Isus će to zorno predočiti u primjeru dvaju sinova koji je česta pojava i nekada i sada.

Vjerski i moralni život ljudi ne smije se olako trpati u kalupe: dobar ili zao. Katkad su ljudi podjednako i dobri i zli. Kao i oni iz Ezekijelove knjige ili već spomenuta dva sina iz evanđeoske prispodobe.

Pavao u zanosu gleda, i nama opisuje, Isusov silazak na zemlju, njegovo otkupiteljsko djelo i povratak s otkupljenicima u krilo nebeskog Oca. Koliko li smo se puta i sami opirali nakanama nebeskog Spasitelja. Stoga, ponizno priznajmo svoje grijehe.

Dvadeset i sedma nedjelja "kroz godinu" - A

Prispodoba o vinogradu u koji Bog poziva radnike i dodjeljuje im posao prema sposobnostima, omiljela je Isusova tema. Evanđeoski opis uvelike oponaša pjesmu o vinogradu iz Izaijine knjige.

Prorok Izaija potanko opisuje što je sve gospodar vinograda učinio da vinograd urodi pravim plodovima, ali je umjesto grožđa vinograd urodio vinjagom i

grešikom. Prorok izričito veli: "Vinograd Gospoda nad vojskama, dom je Izraelov; izabrani nasad njegov, ljudi Judejci" (Iz 5,7).

I mi smo po krštenju postali radnici u vinogradu Gospodnjem. I pitamo se: Kakvu korist i kakve plodove donosimo u tom vinogradu? Da li smo aktivni članovi u tom vinogradu ili pasivni te izgledamo kao "oni izvana".

Na početku ovoga euharistijskog slavlja u kome na sakramentalan način obnavljamo Isusovu posljenju večeru, očistimo svoje savjesti skrušeno moleći ispovijed.

Dvadeset i osma nedjelja "kroz godinu" - A

Svadba i pir su uvijek na visokoj cijeni. Prethodi im duga i detaljna priprava. Ništa ne smije nedostajati. U današnjim misnim čitanjima slušamo na dva mjesta opširni opis svadbe kraljevog sina. Mnogi se uzvanici nisu odazvali pozivu. Isus je ciljao na duhovne vođe židovskog naroda. Kad izraelski narod nije htio ući na gozbu, Bog je pozvao druge narode, među njima i naš narod.

Narod je sastavljen od zbira pojedinaca. Svaki je od nas krštenjem postao dio Božjega naroda sabranog iz svih naroda svijeta koji su se odazvali Božjem pozivu. No, pitamo se, da li je naše krštenje za nas samo unošenje matice krštenih ili je to nešto ozbiljnije i životnije? Trajne je vrijednosti opomena knjige Otkrivenja: "čuvaj što imaš i neka ti nitko ne otme vijenca tvojega!" (3,11).

Dvadeset i deveta nedjelja "kroz godinu" - A

"Dajte caru carevo a Bogu Božje!" Tim riječima je odgovorio Isus svojim protivnicima koji su mu namještali stupicu da ga uhvate u riječi i optuže pred rimskom vlašću koju su inače priznavali ali nevoljko i s puno mržnje i osvetoljubivosti.

I kršćani su podložnici dviju država: ovozemne i božanske države, Crkve. Kršćanin je dužan ispunjavati civilne zakone kao što su: plaćati pravedan porez, braniti domovinu ... Kao vjernici smo dužni vršiti Božje i crkvene zapovijedi.

Na pitanje da li je svaka zemaljska vlast od Boga, treba odgovoriti: Vlast koja je na opću korist i opće dobro naroda i ne upliće se u savjest svojih podanika, od Boga je. Bog može privremeno pripustiti i nevaljalu vlast kao odgojno sredstvo opominjanja svoga naroda. Netko je zgodno primijetio: Kolike li štete što je rimska vlast sjekla ruke kršćanâ koje su se sklapale i za njezin opstanak! (Holzner).

Trideseta nedjelja "kroz godinu" - A

Zbog mnoštva starozavjetnih zapovijedi, ljudi su se često pitali: Koja je od tih zapovijedi najveća? Židovski je mislilac Majmonides (+ 1204.) naučavao da je broj zapovijedi jednak broju dana u godini, tj. 365. Na pitanje koja je zapovijed najveća, Isus je odgovorio da ljubav prema Bogu ima prvenstvo, ali je odmah nadodao da bližnjega treba ljubiti kao samoga sebe.

I na tom nam je području uzor apostol Pavao i njegovi sljedbenici u Solunu koji su postali uzor ljudima koji su ih promatrali. Možemo li i mi to reći za sebe? Da li je naša ljubav prema bližnjima nesebična i neproračunata?

Trideset i prva nedjelja "kroz godinu" - A

Današnja svetopisamska čitanja su velikim dijelom okrenuta prema svećenicima i njihovoj službi. Već su starozavjetni proroci oštro opominjali svećenike koji su nedostojno prinosili žrtve. Koreći nedosljednost pismoznanaca i farizeja svoga vremena, Isus je izjavio: "Nemojte se ravnati po njihovim djelima, jer govore a ne vrše."

Pavao je pozitivan primjer kako bi trebali živjeti svećenici. Bio je vjerovjesnik, ali je radio svojim rukama danju i noću da ne bi bio kome na teret i da bi izbio dokaznu moć onima koji govore da se evanđelje naviješta zbog "prljava dobitka".

Ipak, prema svećenicima treba gajiti poštovanje zbog službe koju obavljaju. Pa i onda kada nisu uzor stadi. Po uzoru sv. Franje Asiškog, razlikujmo svećenikovu osobu od službe koju vrši.

Trideset i druga nedjelja "kroz godinu" - A

Prispodoba o mudrim djevicama koje čekaju zaručnika opominje i nas da budemo neprestano budni u ovozemaljskom životu kako nas nenadani dolazak smrti ne bi iznenadio. U rukopisu iz mladih dana, bl. Niels Stensen (+ 1686) bilježi i ovo: "Sjećaj se posvuda da si hodočasnik. A svim je hodočasnicima potrebna strpljivost."

Treba biti svakodnevno pripravan na Isusov neočekivani dolazak poput mudrih djevica iz evanđelja koje su pazile da im svijeće budu upaljene.

Nesmotrene djevice s ugašenim svjetilkama, ostadoše vani.

Isusov slikoviti govor treba primijeniti na svakidašnji život. Kovčezi moraju biti spakirani prije polaska na putovanje. Prihvatimo tu opomenu, za propuste i pogreške se pokajmo i molimo Božje oprostjenje i pomoć.

Trideset i treća nedjelja "kroz godinu" - A

Redoviti je postupak da se na kraju godine prave različiti obračuni o poslovanju. Bogoslužje Crkve nas opominje da na kraju liturgijske godine pregledamo dobro inventar svoje duše. Prizovimo u pamet darove koje nam je Bog dao da se njima služimo i da ih tako usavršavamo. Da li smo u tome u suficitu, ili u deficitu?

Bog ne poklanja svakome jednake darove; jedan je dobio više, drugi manje. Prema tome i učinak ne bi trebao biti isti. Bitno je da li te darove ljudi koriste savjesno u odnosu na Božji zakon i okolinu u kojoj žive. Svatko će dati račun *svoga* upravljanja prema talentima koje je primio na upravljanje.

Obličje ovoga svijeta prolazi a s njim i mnoge oznake nas samih do kojih toliko držimo u ovome životu. Knjiga Mudrih izreka opominje ovako: "Tašta je ljepota; žena sa strahom Gospodnjim zaslužuje hvalu" (Izr 31,30-31). Da li je i u nama strah Božji veći od obzira ljudskog?

Trideset i četvrta nedjelja "kroz godinu" - A Svetkovina Krista Kralja svega stvorenoga

Svetkovina Krista Kralja svega stvorenoga udara pečat na čitavu liturgijsku godinu. Isus je kroz godinu bio vođa i suputnik svojim vjernicima, a na kraju povijesnog toka nastupit će kao sudac.

Isus je i "Dobri pastir" koji se zdušno brine za svoje stado: zalutale traži, ranjene povija, bolesne zacjeljuje. Ali i ovce imaju svoj dio odgovornosti. Konačna odluka o spasenju ili odbačenju odredit će se prema tome kako su vjernici obavljali svoje svakodnevne dužnosti i kako su pomagali bližnjima u podnošenju tegoba svakodnevnog života. Ovdje je posebno važno da se sâm Isus poistovjetio s patnicima i bijednicima ističući da smo njemu pomogli kad smo pomogli tim patnicima i jadnicima.

Imajući na pameti te duboke misli naše vjere, započnimo ovo bogoslužje moleći Boga za oprostjenje.

Svetkovina Svih svetih

U jednoj američkoj crnačkoj pjesmi čitamo i ove stihove: "Kad marširaju sveti ... želim da im se i ja priključim." Stihovi izražavaju i pothranjuju pučku pobožnost prema svecima. Naše su životne staze zabljesnute kričavim svjetlima ovoga svijeta. Često vidimo jedino ta zamamljiva svjetla.

Sveci koje danas zajedno slavimo upozoravaju da uz ovo prolazno svjetlo koje nas svakodnevno okružuje postoji i svjetlo vjere koje odsjeva na primjerima

života svetaca. Oni su strpljivo podnosili nedaće svakidašnjega života i ostali su čvrsti i postojani.

Pogled na život svetaca olakšava životno hodočašće i ublažava svakodnevne patnje onima koji su još uvijek u ovoj "dolini suzâ". Zajedništvo s njima u otajstvenom prožimanju iste Crkve pomaže, nadahnjuje i podržava. Računajmo na to.

Spomen svih vjernih mrtvih

"Tvojim se vjernima, Gospodine, život mijenja a ne oduzima!" To su riječi koje dominiraju u današnjem bogoslužju. Ali, ta krupna istina, s kojom se svakodnevno suočavamo, ne prožima nas dovoljno u svakodnevnom životu.

Današnje nas bogoslužje podsjeća da nam je život poklonjen od Boga, da u tom jednom jedinom životu ovdje na zemlji trebamo ispuniti određeni zadatak i da ćemo o svemu tome na kraju polagati račun.

Nažalost, mi često puta kršimo savez sklopljen s Bogom na krštenju. Grijeih treba okajati na ovome ili na drugome svijetu. Zbog toga se prije svake mise kajemo za grijehe i propuste, zbog toga sad i molimo za pokojne da ih Bog očisti od svake ljage grijeha da bi što prije mogli ugledati lice Božje.

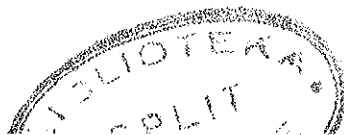
Spomendan svih vjernih mrtvih je prikladna prigoda i za žive i za mrtve. Naše će molitve biti ugodnije Bogu ako su upravljene iz čista i iskrena srca.

Prva nedjelja došašća - B

Prvom nedjeljom došašća počinjemo ponovno odvijati film Isusova života. Ove godine pod Markovim vodstvom. Ova četiri tjedna, koja upravo započinjemo, pripremaju nas za božićne blagdane u kojima obnavljamo otajstvo rođenja Sina Božjega u Betlehemu. Taj povijesni dolazak u vremenu upozorava i na onaj konačni dolazak na koncu vremena. Došašće je vrijeme pripreve i za jedan i za drugi dolazak.

Prorok iz Izaijine škole ocrtava u današnjem prvom čitanju situaciju nakon povratka iz babilonskog sužanjstva, ali to je uvijek aktualna ljudska situacija: "Otpadosmo kao lišće i opačine naše ko vjetar nas odnose. Nikog nema da tvoje ime prizove, da se probudi i osloni na tebe" (Iz 64,5-6).

Evandjelje uspoređuje Boga s domaćinom koji je slugama porazdijelio poslove i otišao na daleki put a ne zna se kada će se vratiti. Triput slušamo opomenu koja vrijedi i za nas: "Bdijte!"

Druga nedjelja došašća - B

Pred nama su danas dva propovjednika: jedan na isteku babilonskog sužanjstva, drugi na obalama rijeke Jordana neposredno prije Isusova javnog nastupa. I jedan i drugi opominju: "Pripravite put Gospodinu, poravnite staze Bogu našem!" Jedino se na taj način možemo pripraviti na susret s Gospodinom prigrdom njegova dolaska koji obnavljamo božićnim blagdanima i očekujemo na koncu vremena.

Bog nas poziva preko navještaja Svetoga pisma, ali i preko različitih događaja u svakodnevnom životu. Bog želi da postanemo njegov znak i svjedočanstvo u sredini u kojoj živimo.

Počnimo pripravljati put Gospodinu iskrenim i skrušenim pokajanjem.

Treća nedjelja došašća - B

Ova se nedjelja nekoć zvala *Gaudete = Radujte se!* prema početnim riječima ulazne pjesme preuzete iz poslanice Filipljanima: "Radujte se u Gospodinu uvijek!... Gospodin je blizu" (4,4.5).

Spomen na Isusov dolazak na svijet stvara radosno raspoloženje. Kršćanstvo je uvijek bilo širitelj radosne vijesti u čovječanstvu. Ta se radost ne postiže preko noći i olako.

Isposnik s Jordana, Ivan Krstitelj, prepoznaje mesijansko vrijeme i ponizno se povlači u drugi plan. On je svoju ulogu ispunio. Koliko li je suprotnih primjera kada se ljudi grčevito hvataju za neka prava i položaje, iako je očito da više nisu za to.

Četvrta nedjelja došašća - B

Svaka novost sa sobom donosi napetost, svježinu, nova nadahnuća. Čovjek ima potrebu da to podijeli sa svojim najbližima. Kad majka očekuje dijete, s njom ga očekuju i svi članovi obitelji. I velika obitelj Crkve, kojoj je Marija znak, u radosti iščekuje blagdan Isusova rođenja.

Božić je velika novina za vjernike. Tu nam je Bog otkrio "otajstvo skriveno od vjekova". Bog nam je očitovao Isusovim rođenjem da je stvarno Emanuel = Bog s nama.

Ne dopustimo da svetkovanje Božjega očitovanja u božićnom otajstvu za nas bude samo puka formalnost, nešto izvanjsko. Neka to bude susret sa živim Bogom.